

halve beløb, idet skattedepartementet har godtaget visse fradrag. Den samlede skatteydelse ligger formodentlig omkring 1½-2 mill. kr.“

Finansministeren gav ved *I. behandling* en indgående redegørelse for sagens baggrund, ligesom han kom ind på forslagsstillernes argumenter. Om redegørelsen og om de ret langvarige forhandlinger, sagen gav anledning til, må i alt væsentligt henvises til Folketings-tidende. Her skal alene anføres følgende:

Om den indkomst, der ved Englandspuljens udlodning tilfaldt ejerne af de fiskende kuttere, oplyste *finansministeren*, at England havde frafaldet skattekrav mod de kutterejere, der ikke havde haft ophold i England. Det var således kun en mindre del af Englandspuljen, der blev belastet med engelsk skat. Kutterejerne har imidlertid fordelt det samlede skattepålæg på udlodninger til samtlige ejere af de kuttere, der havde drevet fiskeri.

Med hensyn til skattepligten her i landet, da puljen blev udlodet efter krigen, kunne der ikke være tvivl om, at alle kutterejere var skattepligtige af beløbene.

Under efterfølgende forhandlinger i ligningsdirektoratet åbnedes mulighed for fordeling af indkomsten over de år, hvori den var indtjent, således at de beløb, der henførtes til år forud for 1944, kunne blive skattefrie, hvis kutterejerne havde opholdt sig i England. Ordningen blev ikke accepteret af kutterejerne forhandlere.

Flv. finansminister Thorkil Kristensen opgav efter års forgæves forhandlinger en forligsmæssig ordning, hvorefter beløbene blev undergivet sædvanlig skattepåligning.

„Skatteansættelserne blev påklaget til landsskatteretten, som i 1957 stadfæstede skattepligten.

To af sagerne blev indbragt for østre landsret, der i 1960 afviste påstanden om dobbeltbeskatning og forældelse.

Spørgsmålet om lempelse af de pålignede skatter har efter landsrettens afgørelse været behandlet af administrationen, og i 1961 blev det efter drøftelse mellem daværende statsminister Kampmann, nu afdøde finansminister Hans R. Knudsen og fiskeriministeren fastsat, at der ikke kunne gives generel fritagelse, men at der for hver enkelt af restancerne efter ansøgning kunne bevilges skattelempelse. Som retningslinje skulle der lempes med mindst 50 pct. og i øvrigt tages individuelle hensyn. Rentekravet blev helt frafaldet.

På dette grundlag er over halvdelen af sagerne sluttet med fuld eftergivelse af restancer, hvor det var rimeligt, eller nedsættelse til mindst 50 pct. og passende afdragsordninger.“

Der var i folketinget almindelig enighed om, at denne sag nu burde bringes til afslutning.

Regeringspartierne ordførere, *Peter Nielsen* (S) og *Kirkegaard* (RV), kunne imidlertid ikke anbefale lovforslaget, som de fandt for